

коштів за рахунок заміни ланки фізичного контролю зовнішнього аудиту (рис. 1) на її віртуальний аналог.

Література

1. Бюджетний кодекс України [Текст] : Кодекс України від 8 липня 2010 р. № 2456-VI [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>.

2. Іваськевич Х. І. Система органів державного фінансового контролю бюджетних установ в Україні [Текст] / Х. І. Іваськевич // Економіка і суспільство. – 2017. – № 11. – С. 421-425.

3. Про затвердження Порядку проведення інспектування Державною аудиторською службою, її міжрегіональними територіальними органами [Текст] : Постанова Кабінету міністрів України від 20 квітня 2006 р. № 550 [Електронний ресурс] / Кабінет міністрів України. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/550-2006-%D0%BF>.

4. Черниш О. В. Фінансування освіти як чинник забезпечення економічної безпеки закладів вищої освіти / О. В. Черниш // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну; Серія "Економічні науки" ; спецвипуск. – К. : КНУТД, 2018. – С. 446-455.

УДК 378.147

Кирилко Н.М.
Київський національний університет
технологій та дизайну

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Університет – це місце де проростають нові ідеї. Навчання у закладах вищої освіти (ЗВО) є спільним процесом, а обов'язками студента та НПП – сприяти досягненню успіху. Вища освіта повинна спонукати студентів до визначення їх попередніх ідей та моделей навчання, для досягнення більш

високого рівня розуміння. Варто зауважити, що далеко не всі з них керуються бажанням розуміти і застосовувати знання, але занадто часто прагнуть просто пережити цей курс, або навчатися лише процедурно, щоб отримати найвищі можливі оцінки та швидко переходить до наступної теми. Професійне викладання допомагає студентам ставити під сумнів свої упередження та мотивує їх до активного навчання, ставлячи їх у ситуацію, коли існуюча модель не працює і в якій вони бачать себе як авторів відповідей, як агенти відповідальності за зміни. Крім того, у більшості країн світу використовують нові методи навчання, такі як активні, орієнтовані на студента методи, проблемні та проектні підходи в освіті. Це зумовлює до вивчення та застосування новітніх методів та підходів щодо сучасного навчання. Вивченням проблем сутності інтерактивних методів (ІМ), їх класифікації, визначення найбільш поширених і придатних їх видів для розв'язання навчальних завдань висвітлено в працях О. Коротаєва, Г. Мітіна, Г. Шевченко, М. Скрипник, Л. Пироженко, О. Пометун та ін. учених, які обґрунтовують доцільність застосування ІМ для підвищення ефективності процесу навчання. Слід зазначити, що зарубіжні вчені Ф. Персивал і Г.Еллінгтон визначають технологію навчання як більш ретельне подання всіх аспектів побудови ситуацій навчання, що передбачає – застосування будь-яких методів і технік навчання, які є найбільш адекватними для досягнення цілей, поставлених перед тими, хто навчається [2, с. 12-13]. Її роль вони бачать в наданні допомоги у всьому підвищенні ефективності процесу навчання. Д. Клуґ у своїй праці зазначає, що при викладанні необхідно регулярно підіймати наступні питання: 1) як підвищити мотивацію студентів; 2) яким чином підвищити мотивацію студентів; 3) як допомогти студентам відчувати впевненість у вирішенні проблем; 4) як навчити студентів планувати свою навчальну діяльність; 5) як допомогти їм здійснити самооцінку; 6) як заохочувати студентів мотивувати їх до майбутньої роботи; 6) як я можу дати студентам зворотний зв'язок і інформувати їх про індивідуальне навчання [3, с. 38-46; 4, с. 62-65]. На допомогу класичним технологічним аспектам приходять нові, зокрема,

інтерактивні технології навчання (ІТН). Як пояснюють О. Пошетун та Л. Пироженко, «інтерактив» в пер. з англійської від слова «inter» – взаємний і «act» – діяти [1]. Отже, інтерактивний – здатний до взаємодії, діалогу. Інтерактивне навчання (ІН) – це специфічна форма організації пізнавальної діяльності для створення комфортних умов навчання, за яких кожен студент відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність. Інноваційний підхід молодого покоління у ЗВО є новою філософією навчання – інтерактивні технології. Видами ІН є: рольові ігри, ситуаційні завдання, кейси, спілкування в мережі Інтернет в т.ч. скап, відео-конференції, телеконференція, листування електронною поштою, чат та ін. Метод вирішення ситуаційних завдань (case-study від англ. case – ситуація; study – рішення) – це опис актуальних питань, притаманних завданням та функціям відповідного державного органу і конкретним посадовим обов'язкам державного службовця зокрема. Ситуаційне завдання є описом змодельованої робочої ситуації, який містить детальну інформацію про саму ситуацію, учасників, ресурси, які можна використовувати в процесі вирішення конкретного завдання, і про те, коли потрібно отримати результат. Суть навчання за інтерактивними технологіями полягає у постійній, активній взаємодії всіх учасників. Під час ІН відбувається співнавчання, взаємонавчання (колективне, групове, навчання у співпраці) де і студент, і НПП є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання. Дослідження свідчать, що більшість НПП не знають змісту самих методів, способів організації інтерактивної взаємодії студентів. Цей інструментарій досі залишається новим і слабо дослідженим і недостатньо застосовуваним у практиці ЗВО. Крім того, є питання щодо того, яким чином відібрати потрібні для того чи іншого курсу інтерактивні методи і як «вписати» інтеракцію в традиційні для вищої школи форми заняття – лекції, семінари, практикуми.

Таким чином, інтерактивна модель навчання (ІМН) передбачає застосування технологічного підходу і повинна розглядатися при застосуванні у ЗВО сукупності інтерактивних технологій, загальною ознакою яких є принципи інтеракції: багатостороння комунікація, взаємодія і взаємонавчання студентів,

кооперована навчальна діяльність з відповідними змінами у ролі і функціях як тих, хто навчається, так і (науково-педагогічних працівників) НПП. Інтерактивні технології навчання включають чітко спланований очікуваний результат навчання, окремі інтерактивні методи і прийоми, що стимулюють процес пізнання, та розумові і навчальні умови й процедури, за допомогою яких можна досягти запланованих результатів.

Література

1. Пометун О., Пироженко Л. Інтерактивні технології навчання: теорія, практика, досвід. – К., 2002. – 135 с.

2. Percival E, Ellington H. A Handbook of Educational Technology. – London; N.Y., 1984. – P. 12, 13, 20.

3. Klug J, Bruder S, Kelava A, Spiel C, Schmitz B. Diagnostic competence of teachers: A process model that accounts for diagnosing learning behavior tested by means of a case scenario. *Teaching and Teacher Education*. 2013; 30: 38-46.

Кирилко Н.М. Перспективи вищої освіти у виставковому бізнесі / Н.М. Кирилко // Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Перспективи та пріоритети розвитку економічної системи в умовах нестабільності» (15 грудня, 2018). – Дніпро : Наукова організація «Перспектива». – Ч.1. – С. – 62-65.

УДК 378.14

Черниш О.В.
Київський національний університет
технологій та дизайну

ЗАСТОСУВАННЯ СЦЕНАРНОГО ПІДХОДУ В УПРАВЛІННІ ЗВО

В нинішніх умовах, що характеризується досить високим ступенем невизначеності, одним із перспективних підходів в прогнозуванні є сценарний аналіз. Принциповою відмінністю цього методу від інших є те, що він не використовує ретроспективної екстраполяції при розробці сценаріїв розвитку ситуації, тобто не вважається, що тенденції, які спостерігалися у минулому,